

Συνάντησις πρώτη:

ΟΙ ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΙ

(2012)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Μέ τήν χάρι τοῦ Θεοῦ, ὕστερα ἀπό τίς διακοπές τοῦ καλοκαιριοῦ, ξαναρχίζουμε καί πάλι τίς συναντήσεις μας. Πιστεύω πῶς ὅλοι σας θά ἔχετε κρατήση τήν ὥρα τῶν συναντήσεών μας ἐλεύθερη, ὥστε νά μή χάσετε καμμία ἀπό τίς συζητήσεις μας, πού ἐφέτος θά εἶναι πολύ ἐνδιαφέρουσες.

Θά ἀρχίσουμε σήμερα μέ κάτι πού ἐνδιαφέρει κάθε ἄνθρωπο, πού θέλει νά ἐπιτύχη στή ζωή του.

Ποθεῖτε νά ζήσετε εὐτυχισμένοι, νά ἐπιτύχετε στή ζωή σας, γί' αὐτό ἄλλωστε καί κουράζεστε γιά νά σπουδάσετε, γί' αὐτό καί οἱ γονεῖς σας ὑποβάλλονται σέ τόσες θυσίες. Ὅμως δέν φθάνει μόνο νά ἐπιθυμοῦμε νά ἐπιτύχουμε στή ζωή μας, εἶναι ἀνάγκη νά γνωρίζουμε ποιόν «δρόμο» θά πάρουμε.

Εἶπε κάποιος:

*Δρόμοι, δρόμοι, ... Δρόμοι πολλοί,
πλατεῖς, στενοί, πολύστροφοι, δαιδαλώδεις,
ἐλκυστικοί, ἀλλά καί ... ἀδιέξοδοι.*

Ποιόν νά ἀκολουθήσω;

Ἀλήθεια ποιόν θά ἀκολουθήσουμε; Πῶς θά βροῦμε τόν σωστό, πού θά μᾶς ὀδηγήσει μέ ἀσφάλεια στόν προορισμόν μας; Ποιόν θά ρωτήσουμε; Ποιός θά μᾶς καθοδηγήσει;

Ὅταν, παιδιά, λέμε «ἐπιτυχία στή ζωή» δέν ἐννοοῦμε φυσικά τήν συγκέντρωσι πολλῶν χρημάτων ἢ τήν δημιουργία κάποιου θορύβου γύρω ἀπό τό ὄνομά μας. Ἡ ψυχή λαχταρεῖ κάτι πολύ πιό βαθύ, πολύ πιό ἀγνό καί εὐγενικό. Κι «Ἔνας» εἶναι αὐτός, πού θά μπορούσε νά μᾶς κατατοπίσει. Εἶναι Αὐτός, ὁ Ὅποιος εἶναι «**ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή**».

Εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Πᾶμε νά δοῦμε τί μᾶς συμβουλεύει ὁ Κύριος γιά τήν πορεία μας στήν ζωή.

ΟΙ ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΙ: (Ματθ. ζ', 13-14)

«Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη καί εὐρύχωρος ἡ ὁδός ἡ ἀπάγουσα εἰς τήν ἀπώλειαν, καί πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς. τί στενή ἡ πύλη καί τεθλιμμένη ἡ ὁδός ἡ ἀπάγουσα εἰς τήν ζωὴν, καί ὀλιγοὶ εἰσιν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν»!

Ποθεῖτε νά φθάσετε στήν ἀληθινή ζωή; Προσέξτε μὴν γελασθῆτε καί πάρετε δρόμο στραβό. Μὴν μπῆτε ἀπό τήν πλατεῖα καί εὐκόλη πύλη. Μὴν βαδίζετε στόν εὐρύχωρο καί ἄνετο δρόμο. Πολλοί τόν ἀκολουθοῦν, διότι μέ εὐκολία μεγάλη καί χωρίς τόν παραμικρό ἀγῶνα μπαίνει κανεὶς ἐδῶ. Εἶναι ὁ δρόμος τῆς εὐκόλης ζωῆς. Στήν ἀρχή μοιάζει ἄνετος, ἀλλά ἀμέσως μετὰ ἀρχίζει ὁ κατήφορος καί καταλήγει σέ ἀπύθμενο γκρεμό. Εἶναι ὁ δρόμος τῆς ἀμαρτίας, ὁ δρόμος πού ὀδηγεῖ στήν «ἀπώλεια».

Προσοχή, παιδιά!

«Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης».

Νά μπῆτε ἀπό τήν στενή θύρα, πού δέν φαντάζει πολύ. Ἀκολουθεῖστε τόν δρόμο τόν στενό τῆς ἀρετῆς, πού ἐχάραξα Ἐγώ. Δέν τόν ἀκολουθοῦν πολλοί, διότι εἶναι γεμάτος δυσκολίες, ἐμπόδια, ἀνηφοριές. Εἶναι τεθλιμμένος. Μὴν ἀποθαρρύνεσθε ὅμως. Ἀκοῦστε Ἐμένα! Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης. Εἶναι ὁ δρόμος πού ὀδηγεῖ ἐκεῖ πού ποθεῖτε! >>> Στή «ζωή»!

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ-ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ:

Ἄν πλησιάζαμε σάν θεατές νά ἐξετάσουμε τήν κίνησι στό «δρόμο τόν πλατύ», θά βλέπαμε ἀεροδυναμικά αὐτοκίνητα, πολυτελῆ κέντρα, πολύχρωμες τουαλέτες, στολισμένες μέ χρυσό καί ἀσήμι: Δηλαδή «*χλιδή καί ἐπίδειξι*»! Ναι θά ἀκούγαμε ξεκαρδιστικά γέλια καί ξεφαντώματα, φωνές καί τραγουδία. Θά βλέπαμε ἀνθρώπους νά πίνουν καί νά χορεύουν ἀσταμάτητα. Ὅμως κάτω ἀπό τήν μάσκα τῆς χαρᾶς καί ἀνεμελιάς, θά διακρίναμε ὑποκρισία καί πονηριά... καί στό βάθος..., *πόνος*!

Στό δρόμο, όμως, τό στενό τό θέαμα εἶναι σαγηνευτικό! Γοητεύεσαι! Βλέπεις μορφές σεμνές, ήρωικές. Περπατοῦν ἄνθρωποι ὅλων τῶν ἡλικιῶν καί τῶν τάξεων. Παιδιά καί ἐνήλικες, νέοι καί γέροι, ἄνδρες καί γυναῖκες. Μητέρες ἀφοσιωμένες στήν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν τους, ἐργάτες, ἐπιστήμονες, σοφοί, πλούσιοι, πτωχοί. Προχωροῦν ὅλοι τους ἀργά, προσεκτικά! Στά μάτια τους ἀκτινοβολεῖ ἡ εἰρήνη καί ἡ ἀγάπη τῆς ψυχῆς τους καί στά χεῖλη τους ἀνθεῖ τό σεμνό χαμόγελο μιᾶς εὐλογημένης ζωῆς.

Τί σπρώχνει τούς πολλούς νά ἀκολουθοῦν τόν δρόμο τόν πλατύ, ... τῆς ἀπωλείας; (...)

Σωστά! Ὁ δρόμος αὐτός, φαίνεται ἄνετος, εὐκόλος στήν ἀρχή. Παρουσιάζεται ἀνθοστόλιτος, φανταχτερός. Δέν ἔχει «μή». *Κάνω ὅ,τι θέλω, ζω ὅπως θέλω. Ἡ χλιδή, ἡ ἀνεσις καί ἡ ἐλευθερία* σέ ξεγελοῦν καί παίρνεις τόν δρόμο τόν πλατύ. Τόν δρόμο τῆς ἀβύσσου. Ὅλοι πιστεύω θυμόμαστε τήν παραβολή τοῦ Κυρίου, πού δείχνει πῶς ξεγελάσθηκε ἐκεῖνος ὁ νέος καί πῆρε τόν δρόμο τόν πλατύ, μά σύντομα σκόνταψε καί ἔπεσε στή λάσπη, στό βοῦρκο, τήν ἄβυσσο.... Τήν *παραβολή τοῦ ἀσώτου*.

Τί καθιστᾷ δύσκολο καί ἐπίπονο τόν βίο τῆς ἀρετῆς καί κάνει τόν δρόμο τόν στενό, πού ὁδηγεῖ στή ζωή, δύσβατο; (...)

* *Ὁ ἐαυτός μας!*

Ἡ φοβερή ἐσωτερική ροπή, ἡ κλίσις, πού ἔχουμε πρὸς τήν ἁμαρτία, πού σάν μαγνήτης μᾶς ἔλκει καί μᾶς παρασύρει πρὸς τό κακό. Σάν τό τόπι εἶναι ἡ καρδιά μας, πού μόλις βρίσκει κατηφόρα κατρακυλᾷ μέ ταχύτητα πρὸς τὰ χαμηλά. Εὐκόλα γλυστράει *στήν ἁμαρτωλή ζωή*.

* Σάν σύμμαχος αὐτῆς τῆς ροπῆς ἔρχεται ὁ *κόσμος*.

Πόσα παιδιά δέν καταστράφησαν ἀπό τήν βλαβερή ἐπίδρασι τοῦ κακοῦ περιβάλλοντος. Οἱ κακές παρέες, τό κακό παράδειγμα αὐτῶν, πού μᾶς περιβάλλουν, ἓνα κακό βιβλίο, ἓνα ἄσεμνο θέαμα, μιὰ πρόσκλησι σέ μιὰ βραδυνή διασκέδασι σέ ἀμφίβολη λέσχη, πολλές φορές ἔγιναν ἡ αἰτία νά ἀνοίξη ἡ πλατεῖα θύρα καί νά βρεθῆ ἓνας νέος χωρίς νά τό ἀντιληφθῆ στήν εὐρύχωρο ὁδὸ τῆς ἁμαρτίας, πού ἀργά ἢ γρήγορα καταλήγει στήν ἀπώλεια. Τήν ἀπώλεια τῆς ἀγνότητος, τῆς τιμιότητος, συχνά τῆς ὑγείας, πάντοτε ὅμως στήν καταστροφή τοῦ χαρακτήρος καί τῆς ψυχῆς.

* Καί πίσω ἀπὸ ὅλα αὐτὰ κινεῖται μέ τρόπο ὑπόουλο ὁ ἐχθρὸς κάθε καλοῦ, ὁ *πονηρὸς*.

«**Ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπιῆ**», (Α' Καθ. Ἑπιστ. ε' 8) γράφει ὁ Ἄπ. Πέτρος γιὰ νά δείξη τό πείσμα τοῦ διαβόλου καί τό ἄγριο μῖσος του. Μισεῖ τόν ἄνθρωπο καί θέλει νά τόν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τήν πίστι, γιὰ νά τόν καταβροχθίσῃ καί τό κάνει μέ πονηρό, ὑπόουλο τρόπο. Ποτέ δέν παρουσιάζεται μπροστά μας, ἐνεργεῖ ὑπόουλα, καμουφλάρεται, δέν ἀφήνει ἴχνη. Γνωρίζει τίς ἀδύνατες πλευρές μας καί ἐρεθίζει τίς κακές μας ἐπιθυμίες. Μᾶς φουσκώνει τό μυαλό μέ μεγάλη ἰδέα γιὰ τόν ἑαυτὸν μας. «*Εσὺ μεγάλωσες, εἶσαι γερὸς χαρακτήρας, δέν παρασύρεσαι ἢ εἶσαι πολὺ καλός, ἀξία, ὅλοι σέ προσέχουν*». Κι ἄλλοτε περνάει κάπως ἀδιάφορα ἀπὸ κοντά μας καί μᾶς δίνει καί καμμία συμβουλή, ὅπως: «*Τί κάθεσαι ὅλο μέσα, ξέσκασε καί λίγο, βρέ παιδί μου, ντύσου, στολίσου καί πήγαινε νά διασκεδάσῃς κι ἐσὺ λίγο, ὅπως ὅλος ὁ κόσμος*». Μᾶς δείχνει τί κάνουν οἱ πολλοί! Μᾶς δείχνει ὅλους αὐτοὺς πού περιπατοῦν στὸν εὐρύχωρο δρόμο τῆς ἁμαρτίας. Ὅμως μᾶς δείχνει τήν ἀρχὴ τοῦ δρόμου, πού μοιάζει ἄνετος. Μᾶς δείχνει τήν διασκέδασι, τίς ἐκδρομές καί τὰ τραγούδια καί ποτέ τό τέλος του, ... τὸν γκρεμό. Καί ἔτσι βρίσκεσαι κι ἐσὺ μέ τούς πολλούς καί χάνεσαι.....!

«**Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης**», λέγει ὁ Κύριος.

Ἴσως πολλοὶ νά σκεφθοῦν.

Μά ἀφοῦ βρίσκω δρόμο ἄνετο κι εὐρύχωρο μπροστά μου, πού τόν ἀκολουθοῦν πολλοί, διασκέδασι καί ἐλευθερία, γιατί νά διαλέξω τόν δρόμο τό στενό, μέ τίς τόσες δυσκολίες; (...)

Μάλιστα! Γιὰ τό «*ῥαῖο τέρμα*» του! Μᾶς ὁδηγεῖ στή «*ζωή*». Εἶναι δύσκολος, ἀνηφορικός ὁ δρόμος τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ ὅταν σκεπτώμαστε ὅτι θά μᾶς δώσῃ ὡς βραβεῖο «*τὴν ζωὴν*», *τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν ζωὴν πλησίον τοῦ Θεοῦ*, αὐτὸ εἶναι ἀρκετὸ νά γεμίση τήν ψυχὴ μας μέ θάρρος, ὥστε μέ προθυμία καί χαρὰ, νά προχωροῦμε, παρά τούς πειρασμούς καί τὰ ἐμπόδια, πάντοτε πρὸς τὰ ἐμπρός.

Πῶς θά ὑπερνικήσουμε τίς δυσκολίες πού θά παρουσιάζωνται καί θά φθάσουμε νικητές στό τέρμα; (...) Ἔτσι! Δώσατε τήν σωστὴ ἀπάντησι. ΑΓΩΝ=ΝΙΚΗ Ἄν γιὰ τήν κατάκτησι τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν χρειάζεται ἀγῶνας, ἐπίπονη ἄσκησις, χρειάζεται ἐξ ἴσου μεγάλη προσπάθεια γιὰ τήν κατάκτησι τῆς

ἀληθινῆς ζωῆς. Ἀλλά γιά νά μή μείνουμε σέ γενικότητες, ἄς δοῦμε μερικές πρακτικές συμβουλές, πού δίνουν ὅλοι οἱ πατέρες τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνα.

* Ἀσκησις στά μικρά:

Ἡ ζωή εἶναι ἕνας διαρκῆς ἀγῶνας. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά συνηθίσῃ νά ἀποφεύγῃ τήν ἁμαρτία, ὅσο μικρή κι ἂν θεωρῆται αὐτή καί νά ἐργάζεται τήν ἀρετή. Ἐνα χάζεμα τώρα σέ ἄσμενες φωτογραφίες τοῦ κινηματογράφου, ἢ ἕνα ξεφύλλισμα ἐνός κακοῦ περιοδικοῦ, ἕνα μικρό ψέμμα ἀργότερα, ἀδυνατίζουν τήν θέλησι καί σιγά-σιγά ὀδηγοῦν στόν εὐκόλο δρόμο τῆς κακίας.

* Ἀγάπη στό Χριστό:

Δέν φθάνει μόνον ἡ θέλησις. Ἐγώ θέλω νά ἀκολουθήσω τόν δρόμο τῆς ἀρετῆς! Χρειάζεται νά ἀγαπήσῃς ἀληθινά τόν Χριστό, νά τόν ἀκολουθήσῃς πιστά καί πάντα νά ζητᾷς τήν βοήθειάν του. Τότε θά μπορέσῃς νά νικήσῃς τίς δυσκολίες, νά ὑπερνικήσῃς τά ἐμπόδια καί ἥρωικά νά τραβήξῃς μπροστά. Συγκινητικά εἶναι τά παραδείγματα τῶν ἀνθρώπων πού ἀγάπησαν μέ ὅλη τους τήν ψυχή τόν Κύριο καί βάδισαν στό στενό δρόμο, μέχρι τέλους. Μάρτυρες, ὅσοι, ... ὁ Ἁγ. Γεώργιος, ἡ Ἁγ. Βαρβάρα, ... πού θυσίασαν δόξα, πλοῦτη, ὁμορφιά καί βάδισαν χαρούμενα στή στενή ὁδό, μέχρι τοῦ μαρτυρίου. Σέ κάθε ἐποχή, παιδιά, ἔχει ὁ Θεός τοὺς δικούς Του ἐκλεκτούς ἀνθρώπους, πού σκορπίζουν φῶς στή κοινωνία μας. Αὐτῶν τό παράδειγμα ἄς βλέπουμε, αὐτούς ἄς μιμούμαστε.

* Ἐπιμονή καί ὑπομονή:

Πολλοί ἄνθρωποι ἐνθουσιάζονται εὐκόλα, ξεκινοῦν νά κάνουν κάτι, ἀλλά μέ τίς πρῶτες δυσκολίες πού συναντοῦν, ἀπογοητεύονται καί σταματοῦν τόν ἀγῶνα. Αὐτή ἡ ἔλλειψις ἀντοχῆς καί σταθερότητας κάνει πολλούς νέους, ἂν καί ἄρχισαν καλά, νά μένουν στά μισά τοῦ δρόμου τῆς ἀρετῆς. Ἐδῶ χρειάζεται προσοχή: Θά πρέπει ♦ νά παρακινοῦμε συνεχῶς τόν ἑαυτόν μας μέ κατάλληλες σκέψεις, μέ μικρά συνθήματα: «θέλω, προχωρῶ, ἀγωνίζομαι, δέν σταματῶ, ..., ὁ ἀγῶνας φέρνει τήν νίκη»! Καί κυρίως, ♦ νά στρέφουμε τό βλέμμα μας στόν Χριστό, νά ζητοῦμε τήν χάριν Του, καί νά συνεχίζουμε μέ ἐπιμονή καί σταθερότητα τήν προσπάθειάν μας.

«Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ» ἔλεγε ὁ Ἁπ. Παῦλος. «Ὅλα τά κατορθώνω ὅταν μέ δυναμώνῃ ὁ Χριστός».

Τί σύνθημα θά κρατήσουμε ἀπό τήν σημερινή μας συνάντησι;

ΣΥΝΘΗΜΑ: «Ὁ πνευματικός ἀγῶνας ἐξασφαλίζει τήν νίκη»..

ΡΗΤΟΝ: «Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης». (Ματθ. ζ' 13)

Καί τί θά ζητήσουμε ἀπό τόν Κύριο στήν προσευχή μας;

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

«Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Σέ εὐχαριστοῦμε γιά τίς ἀναρίθμητες εὐεργεσίες, πού μᾶς χαρίζει ἡ πατρική Σου ἀγάπη, ἀλλά καί διότι μᾶς ὑπέδειξες τό μακάριο τέλος τῆς ἀρετῆς καί τό ὀλέθριο τέρμα τοῦ βίου τῆς ἁμαρτίας. Πατέρα μας, γνωρίζεις ὅτι θέλουμε νά βαδίσουμε στό δρόμο Σου, ὅμως βλέπεις καί τίς δυσκολίες μας ἀπό τόν ἑαυτόν μας, ἀπό τό περιβάλλον μας, ἀπό τόν πονηρό. Βοήθησέ μας στίς καθημερινές μικρές περιπτώσεις, πού παρουσιάζονται. Ἐνίσχυέ μας γιά νά μπορούμε μέ ἀντοχή νά συνεχίσουμε σταθερά αὐτό πού ἔχουμε ἀρχίσει, νά ἀκούωμε μέ προθυμίαν τά λόγια Σου καί νά ἐφαρμόζουμε τίς ἐντολές Σου, γιά νά φθάσουμε εἰς τήν αἰώνιαν πλησίον Σου ζωήν. Ἀμήν».

Ἡ παρουσία σας σήμερα ἐδῶ δείχνει ὅτι ἔχετε διαλέξει τό σωστό δρόμο. Μήν σᾶς φοβίσουν τά ἐμπόδια πού τυχόν συναντήσετε, μήν χάσετε τό θάρρος σας ἀπό τά σχόλια ἢ τίς εἰρωνεῖες πού ἴσως ἀκούσετε.

Καί τώρα ὁ Ὕμνος μας!

Μέσα μου φτιάχνω μυστικά
μι' ἀθάνατη ψυχή, πού λαχταρᾷ
στ' αὔριο μ' ἐλπίδα νά κοιτᾷ,
μάχες νά δίνῃ, νά νικᾷ!

Παιδιά, καλή μας σχολική χρονιά!